Till Peter Ferndorff.

FEM SÅNGER

til Texter af Malmström och Topelius

för en röst vid Piano

komponerade af

HENRIK HENNINGS.

OP. 12.

KJØBENHAVN.

OSCAR RISOM.

Stockholm: Abr. Lindqvist. Christiania: J. A. Barholm.

J. L. SIVERTSEN'S TRYK.

OCH JAG SATT DER SÅ SÄLL.

Allegretto vivace, ma non troppo presto.

PIANO.

poco accelerando.

p *cresc.* *mf* *cresc.*

f *poco rit.*

p

Och jag satt der så säll

a tempo.

p

i den strå_lan_de, strå_lan_de qväll,

dim.

och jag sjöng hu - - - ru so - len gick ned;

dim.

poco animato.
cresc.
mf f

och jag sjöng ej al - len, det var sång i hvar gren,

poco animato.
ten.
cresc.
mf f dim.

cresc. mf f

och jag sjöng ej al - len, det var sång i hvar gren,

ten.
cresc. mf f cresc.

meno mosso.

dim.

he- -la sko-gen han qvit-tra-de med, he- -la

rit. dim.

sko-gen han qvit- -tra-de med. Z. Topelius.

a tempo. *poco accelerando.*

rit. dim. *p* *cresc.*

cresc. *poco rit.* *fz*

EN LITEN TID.

Andante semplice.

PIANO.

p *dolce.* *fz* *p* *cresc.* *fz*

p *cresc.*

1. O låt mig lef - va en li - ten tid och dö lik blomman i
låt mig lef - va en li - ten tid, med hjer - ta rent och med
so - len öf - ver min fröjd gått ned, förr'n stjer - nan mi - stat det
hop - pets sa - li - ga mor - gon - glans, när kä - lek bin - der sin
o - ut - säg - ligt kär och dyr du är, o vår, som lik
låt mig lef - va en li - ten tid och dö lik blomman i

pp *p* *cresc.*

1. da - lens frid, och räk - na da - gar - nas fröjd och qval och
2. an - de blid, och låt mig an - das den kor - ta vår och
3. ljus hon spred, förr'n mat - ken så - rat mitt hjer - tas tro - o,
4. myr - ten - krans, i an - dens ljuf - li - ga knopp-nings - tid - o,
5. flam - man flyr! Hur skönt, o lif, när mot höj - den vändt, till
6. da - lens frid, och räk - na da - gar - nas fröjd och qval och

fz *fz*

dim. e rall.

1. glöm-ma da - gar - nas tal!
2. dö förr'n vå - ren för - gar!
3. låt mitt hjer - ta få ro!
4. låt min an - de få frid!
5. flykt din vin - ge du spännt!
6. glöm-ma da - gar - nas tal!

Z. Topelius.

a tempo.

dim. e rall. *p* *cresc.*

p

2. O,
3. Förr'n
4. I
5. Hur
6. O,

mf *fz* *p poco rit.*

HÖSTVISA.

Allegretto agitato. *poco rit.* *p* a tempo.

mf

1. Se! nak _ na al _ la lun _ dar stå, och al _ la än _ gar
flyd _ de hö _ stens skar _ pa vind med ro _ sens prakt i
reg _ net slår up _ på dit tak och af _ ton _ vin _ den
un _ der köld och vin _ ter _ snö så mån _ get hjer _ ta

PIANO

poco rit. *p* a tempo.

p cresc. ed accelerando.

1. gul _ na, och al _ la da _ gar ä _ ro grå, och
2. lun _ den? Up _ på din mun, up _ på din kind är
3. tju _ ter, ut _ i ditt ån _ gan _ de ge _ mak jag
4. ry _ ser, hvars ljuf _ va dröm _ ge _ stal _ ter dö, hvars

accelerando.

f *p* *cre _ scen _ do.*

f

1. al _ la nät _ ter kul _ na.
2. ro _ sens fäg _ ring bun _ den.
3. vå _ rens dof _ ter nju _ ter:
4. vä _ na hopp för _ fry _ ser:

f *f*

a tempo. *mf* *cresc.*

1. Men ack! hos dig en yp - pig vår än - nu i all sin
2. Ty blott hos dig en yp - pig vår än - nu i all sin
3. Ty ack! än - nu en yp - pig vår hos dig i all sin
4. Hos dig än - nu jag svär - ma får, du mi - na tan - kars

ten. a tempo. *ten.* *fz* *mf* *cresc.*

f

1. blom - ma står, än - nu i all sin blom - ma
2. blom - ma står, än - nu i all sin blom - ma
3. blom - ma står, hos dig i all sin blom - ma
4. un - ga vår, du mi - na tan - kars un - ga

fz *fz* *f* *dim.*

1. står.
2. står.
3. står.
4. vår!

2. Hvart
3. När
4. När
5. När

ten. *accelerando.* *ten.* *f* *ff* *fz*

mf poco rit. p a tempo.

5. våren ack! en gång igen sin blomster-fest be-re-der, för

a tempo.

mf poco rit. p f

p cresc. ed accelerando. f

di-na föt-ter läg-ger den sin först-ling öd-mjukt ne-der;

accelerando.

p cre-scen-do. f

a tempo. mf

Ty först af dig sin prakt den får; du

ten. a tempo.

f f mf

cresc. f

våˍrens ypˍpiˍgaˍste vår, du våˍ - - rens ypˍpiˍgaˍ - ste

ten cresc. fz fz f dim.

vår, du våˍ - - rens ypˍpiˍgaˍ - - - ste

f

vär! B. E. Malmström.

ten. accelerando. f ff ff

DEN FORDNA FLICKAN.

Andante.

1. Jag
2. Som
3. Det
4. Det
5. O

PIANO.

pp p

p dol. cresc.

1. såg hen - ne ef - ter mån - ga år; hvar lil - ja pa kin - den dog. Der
2. hälf - ten sorg - set och hälf - ten gladt i lun - den ett män - sken far; så
3. le - en - det kan jag ej glöm - ma mer; det gick mig till hjer - tats grund; det
4. står som en hamn från ford - na dar, den län - ge för - svun - na tid, då
5. att jag al - drig i lif - vets rus så slö - sat min ri - ke - dom, mitt

p dol. cresc.

mf

1. rul - la - de tyst en bort - gömd tår: dess käl - la kän - de jag
2. flög ett le - en - de, flyg - tigt, matt, på de älsk - li - ga läp - pars
3. föl - jer mig hvart jag går och ser, det blan - das i nat - tens
4. hon min äl - ska - de fli - cka var, min him - mel - ska stjer - na
5. hjer - tas gläd - je, mitt ö - gas ljus, min barn - doms - en - gel så

ten. mf 3 ten.

p

1. nog........ Jag kän-de det sorgs-na
2. par........ En stjer-nas blick ge-nom
3. blund........ Det går som en suck af
4. blid........ Nu står jag i af-ton-
5. from........! Då stod jag ej nu för-

mf *cresc.* *p*

1. skim-mer, som lätt öf-ver ö-gat drog........
2. mol-net, ljuf, strå-lan-de, un-der-bar........
3. ve-mod i-ge-nom hvar gläd-tig stund........
4. glan-sen af min för-lo-ra-de frid........
5. gä-ten i ö-de-lagd hel-ge-dom........

tranq. *fz* *fz* *dim.* *p* *cresc.*

1........
2........
3........
4........ (Z. Topelius.)
5........

diminuendo. *mf* *pp*

JUNGFRUN I DET GRÖNA.

Andante.

PIANO.

p rit. cresc. dim.

p

1. Det var en gång en jung - - fru hon satt i ro - sen -
2. Och hen - nes mo - der var - na - de sin un - ga dot - ter
3. Den jung - frun hon var fa - - ger, ja fa - ger som en
4. Hon blef ut - i sitt hjer - ta så un - der - lig och
5. Att or - men låg i ro - sen - stånd, det sä - ger i - eke

a tempo.

p dolce.

mf p

1. gård: de ro - sor - na hon ha - de jemt så kä - - - ra: och
2. så: „Det smy - ger or - mar un - der blom - ster - stän - - - glar!" Men
3. dag, och ren hon var och hvit lik - som en lil - - - ja. Så
4. varm, hon tog den ro - sen ut åt sig bland fle - - - ra, och
5. jag; men nog var ro - sen gif - tig i - bland fle - - - ra; ty

p mf fz

1. hvar - je li - tet blom - ster - stånd hon tog ut - i sin vård; ty
2. un - ga dot - tren ak - ta - de ej my - cket der - up - på: „För
3. fann hon på ett ro - sen - stånd ut - af så däj - ligt slag, att
4. göm - de den så no - - ga, så no - ga vid sin barm: Se'n
5. skö - na jung - frun tvät - tar sig i tå - rar natt och dag, men

p mf pp

Ped. *

f

1. städs hon vil - le fri - ska kran - sar bä - - - - ra.
2. or - mar - ne nog vak - ta mig Guds eng - - - - lar."
3. der - i - från hon al - drig sig månd' skil - - - - ja.
4. bar hon an - dra blom - mor al - drig me - - - - ra.
5. hvit som förr hon blif - ver al - drig me - - - - ra. (B. E. Malmström.)

fz dim.

p dolce. rit. cresc. dim. p